

Externe Competitie 2024/25

Venlo I *klein* - Schaesberg I



Door: Nico van der Hoogt

Spookschaak



De opening van het nieuwe externe schaakseizoen in ons – inmiddels vertrouwd – ‘Ald Weishoes’, vond dit jaar plaats in de voormalige kapel van het toenmalige complex van het toevluchtsoord voor ouderloze jongens en meisjes. Wezen dus. En waardoor ik toch altijd nog enigszins, als afvallige, indertijd tot katholiekgemaakte jongeling, wordt beroerd door de sacrale uitstraling van die gebedsruimte. Waar nog een vermoeden van de geur van wierook en mirre, kaarsvet en verschaald wijwater hangt, alsmede het ijle Gregoriaanse psalmgezang dat – onhoorbaar voor de Atheïst – deze ruimte bezwangert. Een geknipte plaats voor de schaakpotten zou je denken. Rust, bezinning en zoeken naar verlossing zijn immers de verbindende elementen tussen Caïssa’s spel en de geloofsleer der Christenen.

Toch kwam er die namiddag een kleine kink in de kabel.

Wat was er loos? Welnu, omdat het amusementslandschap in Nederland er kennelijk toch wat saaitjes bijlag, heeft men het nodig gevonden dit wat verder op te tuigen. Onder meer middels

cultuurdiefstal van *Oktoberfeste* en *Halloween* festiviteiten. En met name dat Angelsaksische kinderfeest zou die middag zijn invloed uitstrekken tot in onze kapel.

(Op 31 oktober verkleden kinderen zich en als het donker wordt bellen of kloppen ze aan bij huizen in de buurt die versierd zijn met pompoenen en lichtjes. Als wordt opgedaan roepen ze ‘trick or treat!’, hetgeen inhoudt dat de keuze wordt gegeven tussen slachtoffer van een plagerijtje worden (trick) of iets lekkers (treat, meestal snoep) geven. De bewoners geven de kinderen dan snoepjes.) Of niet natuurlijk. Wel bij de huizen met griezelpompoenen. Ook in de binnenplaats van het Weishoes wapperden tot spook geknoopte lakens en zelfs een kaal karkas aan waslijnen te bungelen. Diametraal met de ingetogen sfeer in de kapel.

Onder deze suboptimale omstandigheden moest er worden geschaakt. Symbool voor de ambivalente sfeer van die dag, de twee door velen veronderstelde spirituele entiteiten in beeld:



Ja, engeltje, eeuwig schaak met jou...

“Wat dit allemaal van doen heeft met schaken?”, hoor ik u verzuchten. Begrijpelijke vraag. Die middag streek er een zwerm feestgangers van de goede

doelenclub 'De Ronde Tafel' neer in het deel met de bar. En die deden als grote kinderen aan enige Halloweense rituelen, tenminste zo leidde ik af uit de rijen uitgelaten oudere jongeren die aan onze speelkapel – met glazen deur – voorbij trokken. Een lepel in de hand met een ei erop. Vergezeld van knallen van een mini confettikanon, dat ook nog eens veelkleurige snippers uitbraakte...

Allemaal goed in onze speelzaal te volgen. Nou, probeer dan maar eens serieus te schaken!

Een mirakel dat er toch nog een aantal acceptabele potten werden verspeeld.

In dat licht dient u dan ook de – eindelijk aankomende - partijbeschouwingen van mijn hand te bezien. Genoeg. Schaken!



Als eerste bijt ik ditmaal zelf het spits af. Want als eerste klaar. En amper geschaakt, maakte ik mezelf slachtoffer van een grootscheepse afruil in de openingsfase. Daar waar Fritz 19 mij er later thuis fijntjes op wees, dat er na Theo's tiende zet de weg naar groot voordeel open lag...

Bord 4
Wit: Nico van der Hoogt
Zwart: Theo Seip

Stelling na 10...Ld7



Zeer sterk was nu: 11.Db4 en dan 11...Lc6 12.Pb5 Kd7 13.g3 a5 14.Dc5! Ke7 De3

Analysediagram:



En een spookachtig gehuil trekt door de wrakke zwarte veste. Helaas ontrok zich dit scenario aan mijn waarneming en liet ik de dame ruil toe, waarna er reeds na zet 13 een kale remisestelling overbleef. Jammer!

Rainer aan het top bord trok zich hier allemaal niets van aan en scoorde – verklapalarm – het eerste volle punt binnen.

De eerste verrassing in deze partij kwam evenwel van Schaesbergse zijde.

Bord 1

Wit: Leo Maessen

Zwart: Rainer Montignies

1.a3 ! Hoe deze intro te kwalificeren? Moedig, origineel, verrassend, risicovol, ontwrichtend, een loopje nemend met de hogere inzichten die de theoretische openingswerken ons trachten te leren, een vingerfout of een juist een lange vinger naar alle theorie? Maak zelf maar uw keuze! Goed, ook hier duurde het niet lang die dag wanneer Theo mistast met: **15. Tb1-b3?**

Diagram



En Rainer maakte korte metten: **15...h6**
16.Ld2 Sb6 **17.bxa5 Sc4** **18.a4 Sxa5**
19.Tbb1 b4 **20.Sb5 cxb5** **21.axb5 Lb7**

Slotopgavestelling:



En even was er een Halloween's vleugje van zwavel en rotte eieren in de kapel waarneembaar.

Het bleef goedgaan. Ook Ololi kon natuurlijk bij haar *Ehemann* niet *zurückbleiben*. En dat deed zij – spanningsbeender – dan ook niet.

Bord 2

Wit: Ololi Alkhazashvili

Zwart: Leopold Halmans

Daarvoor was echter wel een klein mirakel nodig. Door een wat weifelende behandeling van een Rossolimo Siciliaan met **1.e5 c5** **2.Sf3 Sc6** **3.Lb5 g6** – raadpleeg uw schaakbieb – komt Ololi behoorlijk in de verdrukking. Leopold kan zelfs toeslaan na : **17.Dd1-c1?**



Zet daarmee *Tür und Tor* open voor het zeer sterke: 17...Pf5-d4 (!)
 En Ololi komt ernstig *in die Bredouille*.
 Mijn hulpje produceert daartoe een aansprekende vervolgvariant:
 18.Lg5 Dh5 19.Te4 Pf3+! 20.gxf3 (wat anders?) Txf3 en het volgende analyse-diagram de *verheerende* gevolgen:



Rien ne va plus...

¹ De Chimaera is een wezen uit de Griekse mythologie. Het is een monsterlijk schepsel, samengesteld uit delen van meerdere beesten.

Ook het gespeelde: 17...h6 houdt groot voordeel in stand. 18.Sc3 Kh7 (?) (weer Pd4!) 19.Se4

Op dit moment moet er een Chimaera¹ de kapel zijn binnengedrongen. En die verduisterde voor korte tijd het cerebrale denkproces.² Want na: 19...Tbd8 ?? gaat zwart knock-out. Chimaerastelling:



Welke klap is nu dodelijk? Ziet u het zelf wel?

Zie anders de oplossing op het eind van deze beschouwingen!

Hier trouwens een exemplaar uit die afdeling der kwaadaardige wezens...



Ja schaken, leuk hoor!

² Cerebrale denkproces→hoe anders?

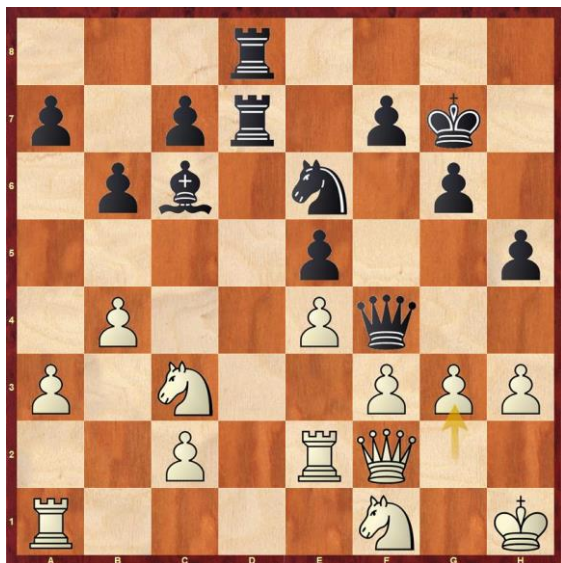
Daarmee bereiken we de (onverdiende) tussenstand van $2\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$. De zaken gaan goed! Maar blijft dit zo? Dat gaan we zien bij Robert die het team versterkte bij ontstentenis van John.

Bord 6

Wit: Robert Meilink

Zwart: Rudi Seip

Geruime tijd ontrolt zich hier een vrij gelijk opgaande strijd. Rudi weet de dominantie met zijn torens over de d-lijn te verwerven en komt in groot voordeel wanneer Robert (Halloweense invloeden?) zijn koningsstelling verzwakt met: **31.g3?** Dat zag er zo uit:



Verder met: **31...Df6 32.De3 Pg5 33.Kg2 Td4 (h4!) 34.Tf2 Pe6 (h4!) 35.Te1 h4** dan toch...

Onheilsdiagram:



En die verzwakte koningsstelling werd Robert noodlottig. Hij liet – sportief – een slotmat toe. Afsluitend zijn eigen nuchtere commentaar: *“Jammer, hij wist er doorheen te breken, ik had hem op remise kunnen moeten houden”*.

Vandaar de tussenstand: $2\frac{1}{2} - 1\frac{1}{2}$. Gaat dit allemaal wel goed? De Halloween festiviteiten gingen onderwijl onverdroten door...

Door dan maar met onze man uit Zandvoort, Olaf. Kan hij zich de boze geesten van het schaaklijf houden?

Bord 3

Wit: Bert Coenen

Zwart: Olaf P. Cliteur

In een onschuldige Philidor raakt Olaf reeds na **13...g4 ?** in grote problemen verzeild. Bert weet op f5 een ijzersterk ros te plaatsen waarmee de pot in hogere zin al wordt beslist.

Beeld!



En nu: **14.Pd4! h5 15.Pf5** waarna zwart geen vin meer verroeren kan. De exitus volgde na 30 zetten.

Dat gaat dus niet goed. Stand inmiddels: $2\frac{1}{2} - 2\frac{1}{2}$. Dat wordt linke soep! Zal captain Bas het, zwoegend als laatste nog wel kunnen bolwerken? Met de bijbehorende druk en Kiebitze aan zijn bord? Maar eerst even tijd voor wat ontspanning.

Het leven is immers al serieus genoeg... Kennelijk niet voor iedereen, getuige de volgende lachprent.



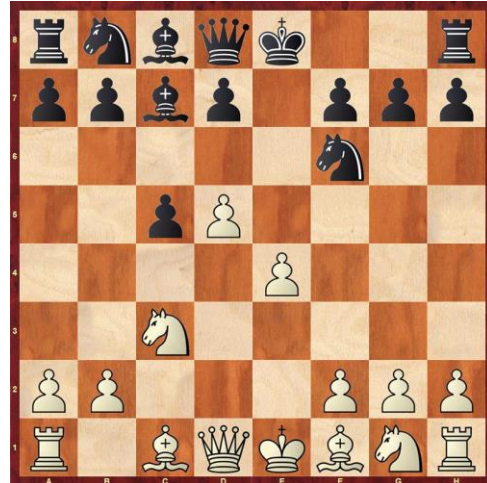
U neemt mijn paard op f5 zo te zien niet ernstig op?

Goed. Alles hing rond half 5 dus af van onze abactis.

Bord 5
Wit: John Cörvers
Zwart: Bas van der Grinten

Helaas blijkt ook Bas in een huisgemaakte Benoni variant niet immuun voor de gememoreerde malicieuze esoterische invloeden van buitenaf. Reeds na 6 zetten laten Fritz & co alle alarmklokken luidbels rinkelen!

Doodsgevaar dreigt na: **6...Ld6-c7 ?**



De korte rok was de weg naar een kansrijkere schaakpot. John gaat nu krachtig verder: **7.d6! La5 8.Ld3 b5 9.e5 Pd5 10.Ld2 Lxc3 11.bxc3 Dh4 12.Pf3 Dg4 13.h3 De6 14.0-0** met catastrofale gevolgen voor de zwarte krijgsmacht.

Er dreigt onder andere **15.Pg5**. Zie dia. Bas weert zich nog lange tijd – de speelomstandigheden indachtig – als een duivel in een wijwatervat, het mag allemaal niet meer baten.



Na 35 zetten kunnen John en Schaesberg victorie kraaien.

We kunnen er niet omheen:

Venlo I k. – Schaesberg I: 2½- 3½

Post Scriptum.

Een speciaal woord van bewondering geldt de 2 schaakmigranten van die dag; Theo en Olaf. Respectievelijk aan gereisd vanuit Amsterdam (N-H) en Zandvoort. Wat een liefde voor het edele spel! En/of vereniging. Respect. Zeker voor Theo, die voor elke gespeelde zet die dag maar liefst zo'n 31 reiskilometers investeerde!

Ja schakers, een speciaal slag!

Daar heb ik tot glimlachslot nog wel een voorbeeld van!



*Die Baltus is een hele taaie! Ik heb het opgegeven,
maar hij neemt het niet aan!*

*(En, o ja, Ololi speelde venijnig:
20.Lg5!*

*1-0 vanwege 20....hxg5 21.Sxg5+ Kh8
22.Sxe6 en er gaat ook nog een kwal verloren.)*

U bent weer helemaal bij.

Nico, oktober 2024